

Přechod akcií na hlavního akcionáře

Ustanovení § 183k obch. zák. zajišťuje ochranu akcionářů před neadekvátní výší nabízeného protiplnění tím, že jim umožňuje domáhat se přezkoumání jeho přiměřenosti soudem. Možnost soudního přezkumu stanovené výše protiplnění pak považuje za dostatečný prostředek ochrany do té míry, že v návaznosti na ni vylučuje možnost napadat z toho důvodu platnost usnesení valné hromady. Argumentací a maiori ad minus pak nelze než dovodit, že nezpůsobuje-li neplatnost usnesení valné hromady dokonce ani nesprávně stanovená výše protiplnění, nemůže ji způsobit ani to, že výše protiplnění nebyla stanoveným způsobem zpřístupněna.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 1570/2011, ze dne 22.5.2012)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci navrhovatele a) Ing. A. H., zastoupeného Mgr. L. Z., advokátem se sídlem v P., b) Ing. B. H., c) Ing. V. R., d) V. F., za účasti společnosti O. t., akciová společnost se sídlem v K., zastoupené JUDr. M.M., advokátem se sídlem v K., o určení neplatnosti usnesení valné hromady konané dne 18. srpna 2005 vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 14 Cm 174/2005, 36 Cm 161/2005, 36 Cm 225/2005, o dovolání navrhovatele a) proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 13. prosince 2010, č. j. 14 Cmo 310/2009-102, tak, že dovolání se zamítá.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením potvrdil odvolací soud usnesení Městského soud v Praze ze dne 1. dubna 2009, č. j. 14 Cm 174/2005-82, 36 Cm 161/2005, 36 Cm 225/2005, kterým tento soud zamítl návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti Obchodní tiskárny, akciová společnost (dále jen „společnost“) konané dne 18. srpna 2005, kterým bylo rozhodnuto o přechodu všech akcií společnosti na hlavního akcionáře (dále jen „usnesení valné hromady“) a rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení.

Odvolací soud nepřisvědčil námitce odvolatele, že došlo k porušení § 183j odst. 6 obchodního zákoníku (dále jen „obch. zák.“) tím, že hlavní akcionář nedoručil společnosti spolu s žádostí podle § 183i odst. 1 obch. zák. zdůvodnění výše protiplnění a toto nebylo (jak stanoví § 183j odst. 3 obch. zák.) zpřístupněno v sídle společnosti. Uvedl, že hlavní akcionář přiložil k žádosti o svolání mimořádné valné hromady i znalecký posudek se zdůvodněním výše protiplnění, „čímž byl účel institutu naplněn“. Odvolací soud dovodil, že nemůže-li být důvod neplatnosti usnesení valné hromady v projednávané věci založen na nepřiměřenosti výše protiplnění (§ 183 odst. 5 obch. zák.), tím méně by mohl být založen na tvrzené okolnosti.

Odvolací soud úpravu nuceného vytěsnění minoritních akcionářů (squeeze-out) v rozporu s ústavním pořádkem neshledal. Uvedenou úpravu považoval i za souladnou s komunitárním právem, konkrétně s článkem 15 ve spojení s článkem 21 Směrnice č. 2004/25/ES. Ta podle odvolacího soudu nevylučuje, aby tuzemská úprava pojala squeeze-out podstatně širěji a přijetí ustanovení § 183i - 183n obch. zák. tak není s touto směrnicí v rozporu.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podal navrhovatel a) dovolání. Co do jeho přípustnosti odkázal na ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), co do důvodu na

ustanovení § 241a odst. 2 písm. a) a b) o. s. ř.

Dovolatel předkládá následující otázky zásadního právního významu:

„Zda je v souladu s doktrínou demokratického právního státu a práva na spravedlivý proces, aby odvolací soud potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně, který vedl řízení jako sporné a konstatoval, že navrhovatel neunesl důkazní břemeno? Přičemž řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady je řízením nesporným podle § 200e o. s. ř.

Zda je v souladu s doktrínou demokratického právního státu a práva na spravedlivý proces, aby odvolací soud potvrdil rozhodnutí soudu prvního stupně s tím, že nikterak nezohlednil odvolací námítky navrhovatele a jeho rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné.

Zda je důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady porušení § 183j odst. 6 obch. zák. ve spojení s § 183j odst. 3 obch. zák., když společnost zdůvodnění výše protiplnění určené hlavním akcionářem nezpřístupní v sídle společnosti?“

Proto dovolatel navrhuje, aby dovolací soud zrušil napadené rozhodnutí odvolacího i soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Dovolání je přípustné pro řešení otázky, zda je důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady to, že společnost nezpřístupní ve svém sídle zdůvodnění výše protiplnění určené hlavním akcionářem.

Odvolací soud odůvodnil závěr o tom, že nezpřístupnění výše protiplnění důvodem pro vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady být nemůže na tom, že nemůže-li být důvod neplatnosti usnesení valné hromady založen na nepřiměřenosti výše protiplnění, tím méně může být založen na nezpřístupnění zdůvodnění jeho výše. S tímto závěrem se dovolací soud ztotožňuje.

Ustanovení § 183k obch. zák. zajišťuje ochranu akcionářů před neadekvátní výší nabízeného protiplnění tím, že jim umožňuje domáhat se přezkoumání jeho přiměřenosti soudem. Možnost soudního přezkumu stanovené výše protiplnění pak považuje za dostatečný prostředek ochrany do té míry, že v návaznosti na ni vylučuje možnost napadat z toho důvodu platnost usnesení valné hromady (srov. § 183k odst. 4 obch. zák.). Argumentací a maiori ad minus pak nelze než dovést, že nezpůsobuje-li neplatnost usnesení valné hromady dokonce ani nesprávně stanovená výše protiplnění, nemůže ji způsobit ani to, že výše protiplnění nebyla stanoveným způsobem zpřístupněna.

Pokud pak dovolatel namítá, že soud prvního stupně zatížil řízení vadou spočívající v tom, že neprovedl (i bez návrhu) důkazy, potřebné k prokázání tvrzení dovolatele a odvolací soud jeho pochybení neodstranil, dovolací soud k tomu uzavírá, že tento závěr není správný. Za situace, kdy odvolací soud (a ostatně ani soud prvního stupně) nezaložil napadené rozhodnutí na závěru, že dovolatel neunesl důkazní břemeno ohledně průkazu toho, že zdůvodnění výše protiplnění nebylo zpřístupněno, řízení v projednávané věci vadou postiženo není. Důkazy v tom směru by byly - vzhledem k závěru, že nedostatek zpřístupnění nezakládá neplatnost napadeného usnesení - nadbytečné.

Závěrem je třeba dodat, že poukaz dovolatele na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. května 2008, sp. zn. 29 Odo 1400/2006 je nepřijatelný, neboť v odkazovaném usnesení Nejvyšší soud posuzoval důvody pro postup podle § 131 odst. 3 písm. a) obch. zák., které v projednávané věci aplikováno nebylo.

Argumentací dovolatele v doplnění dovolání ze dne 25. srpna 2011 se Nejvyšší soud nezabýval, neboť

doplnění bylo podáno až po uplynutí lhůty k podání dovolání.

Protože se dovolateli prostřednictvím uplatněných dovolacích důvodů správnost právního posouzení věci odvolacím soudem zpochybnit nepodařilo, Nejvyšší soud dovolání podle ustanovení § 243b odst. 2 věty první o. s. ř. zamítl.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Procesní společenství účastníků](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Pracovní poměr](#)
- [Odpovědnost za škodu](#)
- [Konkurs \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Mzda \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oddlužení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Význam řízení](#)
- [Vzájemné plnění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Věcná příslušnost](#)